

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Lenka Janíčková

Název práce: Premeny výstavného priestoru typu biela kocka po roku 1989

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Mgr. Josef Ledvina PhD.

Hodnocení obsahu a výsledné podoby bakalářské práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....B.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....A.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....B.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....A.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....B.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B.....
Celkové hodnocení bakalářské práce.....B.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Lenky Janíčkové nese titul *Premeny výstavného priestoru typu biela kocka po roku 1989*, s tím, jak se ale postupně vyvinula, je nakonec spíše než o proměnách o tom, jak se bílá kostka v tuzemském institucionálním prostředí (znovu)etablovala po roce 89. V tomto směru odvedla autorka solidní práci. Po úvodní prezentaci stěžejních myšlenek klasického textu Briana O'Dohertyho se věnuje jeho českému překladu a tomu, jak zde byl přijat. Opírá se přitom i o rozhovor s Vítem Havránkem, který v rámci iniciativy Tranzit pořízení překladu inicioval. Z něj si Janíčková vypůjčuje i podnětnou myšlenku, že se „kultura bílé kostky“ nemohla v českém prostředí před

rokem 89 etablovat, neboť v té době neoficiální scéna pracovala s alternativními, „nevýstavními“ prostory. Zakořeněná kultura alternativních prostor pak podle Havránka přetrvávala i v 90. letech, kdy vnější okolnosti pominuli. Je škoda, že si tuto tezi autorka pouze přisvojuje, aniž by ji dále rozvíjela a kriticky reflektovala. Z hlediska historického, totiž byla situace poněkud komplikovanější, jak by ukázal například dobový oficiální i neformální výstavní program Domu umění města Brna. V dalším se pak Janíčková mimo jiné podrobněji zaměřuje především na trojici výstav předního tuzemského „vyznavače“ bílé kostky Karla Císaře; je přitom na místě ocenit, že zde pracuje i s jejich reflexí v dobovém tisku. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji B.

Datum: .....

Podpis: .....